

avant...!

figueres 7 setembre 1932 - n.º 26

periòdic d'esquerra

redacció: rambla

una victòria proletària

L'Assemblea d'Acció Social Agrària de les Comarques Gironines, que tingué lloc a la nostra ciutat, els dies 3 i 4 del mes en curs, va ésser una categòrica definició de ço que es l'esmentada agrupació.

Hem de reconèixer que hi feia falta l'escombrada que va fer-s'hi.

L'A. S. A. és una organització sindical' ón s'hi apleguen els explotats del camp, els quals lluiten aferrissadament per conquerir aquells drets indiscutibles que com a éssers humans es mereixen. Cal acabar amb l'esclavatge.

Per això no es podia permetre que en la mateixa hi militessin explotadors, i altres individus que sense ésser propietaris fan descaradament el joc que aquests volen.

Els delegats que assistiren a l'Assemblea, conscients dels seus drets i deures, ensems de fer constar la seva posició de rebeldia, decidiren per unanimitat, foragitar els mercaders del temple.

Amb aquesta Assemblea ja s'havia preparat el tinglado pre-electoral. A darrera hora hi assistirien per a *beneir* als concorrents els senyors: Santaló, Puig d'Asprer, Puig Pujades i altres *personalitats* per l'estil. No cal dir que aquests senyors aprofitarien l'avinentsa per provar de col·locar novament el dogal al coll dels terrassans.

Però la majoria de l'Assemblea que s'adonà promptament del parany, va acordar que aquests *senyors* no fien d'inmiscir-se per res en els seus assumptes. Va ésser una escopinada en plena cara.

De l'abril de 1931 fins avui ha passat molt poc temps per a no recordar aquelles promeses públiques que varen fer al poble, aquell conglomerat maquiavèlic que es deia d'esquerra. Les conseqüències de la nostra bona fe encara les paguem, per això avui el proletariat que ja té un camí traçat, viarany fatigós i de visibles esculls, no el deixarà per encisadora que ens presentin la dreuera.

El triomf camperol que representa el resultat de l'Assemblea de l'A.S.A. és una confirmació de les nostres paraules.

Els camperols gironins s'aixequen sota la consigna reivindicadora.

La terra pel qui la treballa.

Mentrestant les forces reaccionàries es mobilitzen, però enfront d'elles, en peu de guerra, hi ha el poble treballador que privarà, passi el que passi i costi el que costi, que se'ns robí aquest mínim de llibertat conquerida.

Les autoritats republicanes en lloc de perseguir i empresonar als que conspiren per reinstaurar la monarquia, priven míligns i conferències proletàries, perquè saben molt bé que els treballadors del camp i de la ciutat quan s'implanti el règim que ens pertoca, serem inflexibles en la depuració de responsabilitats.

La posició civil dels militants de l'A. S. A. haurà estat condemnada en consell sumariíssim. El procés no es farà públic, però aviat en veurem l'execució.

Cal que tots els camperols de les contrades gironines obrin amb la màxima cautela, no actuant mai individualment. Si en un moment donat la seva dignitat d'homes conscients es veu ofesa pels mercenaris, que cerquin l'ajut dels demés companys.

La provocació no tardarà a presentar-se, però cal mostrar enteresa. Pensem que les baixes serien doloroses.

La revolució està germinant. Davant del desig sobirà del poble no hi haurà força humana que pugui oposar-s'hi.

JOAN CARRERES.

full quinzenal

l'onze de setembre

Quantes tristes evocacions, quants planys sorgit del fons de l'ànima, quantes expressions irades no ha suscitat el remembrar la luctuosa data de l'onze de setembre de 1714, data en què Catalunya perdia les seves llibertats sota el regnat dèspota i oprobios d'aquell fatídic borbó que es digué Felip V.

Després de més de dues llargues centúries, Catalunya a l'empar d'un nou règim - d'un règim republicà - es disposà a l'assoliment complert de les llibertats perdudes. L'Estatut semblava que venia a obrir pas a un recobriment veritable per a poder realitzar els nostres anhels. Hem vist, però, que aquest Estatut no venia a satisfer la voluntat dels catalans, puix que, en bona part, no és l'Estatut que va votar el poble. Les Corts Constituents de la República Espanyola no han volgut respectar la voluntat unànime de Catalunya.

Això no vol dir, però, que l'aspiració del nostre poble s'aturi ací. No, l'Estatut no és l'aturador dels nostres dalers, ans al contrari, serà el punt de partida per a prosseguir en la lluita que ens ha d'esperonar fins a l'assoliment absolut de les nostres llibertats.

Enguany, la propera diada de l'onze de setembre revestirà, sembla, una mica de transcendència. Hom diu que el prop·vinent dia 9, quedarà enllestida la discussió de l'Estatut i, per tant, que aquest serà, de fet, aprovat. Aquesta gairebé coincidència es farà servir per a aportar solemnitat a la festa commemorativa de l'onze de setembre de 1714.

Bé, trobem molt bé que es commemori, com cal, aquella gesta, més que trista, heroica, però s'haurà de tenir en compte de no donar-li un significat que, per ara, no tindrà, malgrat d'alguns que creuen altrament. Volem dir amb aquestes pa-